

KOPIE ELEKTRONICKEHO
DOKUMENTU

ZPRACOV.	DOSLO	Č. DOPOR.
	23 -08- 2021	2-100-1
URL ZNÁK	ZPRŮSOBY	POČET LISTŮ
837		1
SK. ZN./LH	Č. J.	
517	970 976	

Vážení,

tímto, ve smyslu zákona č. 106/1999 Sb., žádám o poskytnutí následující informace ze spisu k řízení vedeném Magistrátem města Ostravy, odborem dopravně-správních činností, pod sp. zn. S-SMO/142790/20/DSC:

DSC21 (91)

- kopii omluvenky svědka pprap. _____ z ústního jednání konaném dne 16. 6. 2021, vč. údaje, kdy byla úřadu doručena a kdy byla do spisu vložena
- kopii omluvenky svědka pprap. _____ z ústního jednání konaném dne 2. 7. 2021, vč. údaje, kdy byla úřadu doručena a kdy byla do spisu vložena
- kopii rozhodnutí (resp. usnesení vydaného v souladu s § 14 odst. 3, zák. č. 500/2004 Sb.) o námitce podjatosti podané dne 19. 5. 2021

Doručovací adresa: _____

Magistrát města Ostravy
odbor dopravně správních činností

Č. j.: SMO/487067/21/DSČ/
Sp. zn.: S-SMO/470416/21/DSČ
INF - 91/2021/zákona č. 106/1999 Sb.

V Ostravě dne 30. srpna 2021

ROZHODNUTÍ

Magistrát města Ostravy, odbor dopravně správních činností, jako povinný subjekt podle ustanovení § 2 odst. 1 zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o svobodném přístupu k informacím“) rozhodl, že žádost, kterou podal ve smyslu ustanovení § 4 téhož zákona

ve věci poskytnutí informace zasláním 1) kopie omluvenky svědka pprap. M z ústního jednání konaném dne 16.06.2021 včetně údaje, kdy byla úřadu doručena a kdy byla do spisu vložena; 2) kopie omluvenky svědka pprap. z ústního jednání konaném dne 02.07.2021 včetně údaje, kdy byla úřadu doručena a kdy byla do spisu vložena; 3) kopie rozhodnutí (respektive usnesení) vydaného v souladu s ustanovením § 14 odst. 3 zákona č. 500/2004 Sb. o námitce podjatosti podané dne 19.05.2021, vše ze spisu vedeného povinným subjektem pod spisovou značkou S-SMO/142790/20/DSČ, a to na doručovací adresu , se ve smyslu ustanovení § 15 odst. 1 zákona o svobodném přístupu k informacím

o d m í t á .

Odůvodnění:

Magistrátu města Ostravy, odboru dopravně správních činností, byla dne 21.08.2021 doručena žádost o poskytnutí informace, týkající se přestupkové věci vedené u Magistrátu města Ostravy, odboru dopravně správních činností, pod sp. zn. S-SMO/142790/20/DSČ, přičemž žadatel v rámci podané žádosti o poskytnutí informace požádal o poskytnutí 1) kopie omluvenky svědka pprap.

z ústního jednání konaném dne 16.06.2021 včetně údaje, kdy byla úřadu doručena a kdy byla do spisu vložena; 2) kopie omluvenky svědka pprap. z ústního jednání konaném dne 02.07.2021 včetně údaje, kdy byla úřadu doručena a kdy byla do spisu vložena; 3) kopie rozhodnutí (respektive usnesení) vydaného v souladu s ustanovením § 14 odst. 3 zákona č. 500/2004 Sb. o námitce podjatosti podané dne 19.05.2021, a to na doručovací adresu

Magistrát města Ostravy, odbor dopravně správních činností, jakožto správní orgán projednává pod sp. zn. S-SMO/142790/20/DSČ přestupky v provozu na pozemních komunikacích dle zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů, kterých se měla dopustit jež v předmětném správním řízení zastupuje právě žadatel o informaci Žadatel o informaci vystupuje v předmětném správním řízení vedeném pod sp. zn. S-SMO/142790/20/DSČ jako zmocněnec jmenované , což současně vyplývá i ze spisového materiálu. Je tedy osobou, která má právo nahlížet do správního spisu, jak má na mysli ustanovení § 38 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), včetně práva na pořízení kopie spisu, a to v neomezeném rozsahu, a to i po pravomocném skončení řízení.

Ve vztahu k podané žádosti sdělujeme, že judikatura Nejvyššího správního soudu týkající se práva na informace a jeho vztahu k právu na nahlížení do spisu podle správního řádu se v průběhu času názorově vyvíjela, a to i v návaznosti na samotné změny právní úpravy, týkající se jak změny správního řádu, tak změny zákona o svobodném přístupu k informacím. Novější judikatura Nejvyššího správního soudu se přitom ustálila na názoru, že právní úprava institutu nahlížení do spisu podle (nového) správního řádu je natolik komplexní, že vylučuje aplikaci zákona o svobodném přístupu k informacím, včetně případů, kdy účastník řízení požaduje informaci v podobě kopie správního spisu nebo jeho části.

V tomto směru se lze odkázat zejména na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 13.08.2008, č. j. 2 As 38/2007-78, ve kterém se uvádí: „Právě požadavek komplexnosti úpravy splňuje institut nahlížení do spisu podle § 38 správního řádu. Ten totiž upravuje jak okruh osob, jímž takové právo svědčí (odst. 1, 2 – žalobci ve zde posuzovaném případě takové právo jednoznačně svědčilo), tak práva spojená s nahlížením do spisu (odst. 4), postup v situacích, kdy je nahlížení do spisu odepřeno (odst. 5), postup ve zvláštních případech (odst. 3, podle něhož se postupuje, požádají-li o „nahlížení“ do spisu osoby nevidomé), i postup v situacích, kdy část spisu poskytnuta být nesmí (odst. 6). Rozhodnutí, jímž je vysloveno, že se nepovoluje nahlížet do správního spisu (odst. 5), je navíc přezkoumatelné ve správním soudnictví (...). Z uvedeného je patrné, že ustanovení § 38 zakotvuje natolik komplexní postup při poskytování informací, který je podřaditelný pod ustanovení § 2 odst. 3 zákona o svobodném přístupu k informacím“ a dále: „Vzhledem k tomu, že nahlížení do spisu podle § 38 správního řádu je natolik zvláštní procedurou, se zákon o svobodném přístupu k informacím vůbec neužije. Výslovně to stanoví § 2 odst. 3 tohoto zákona [Zákon se nevztahuje na poskytování (...) informací podle zvláštního právního předpisu.].“ V nyní účinném znění § 2 odst. 3 cit. Zákona zní: „Zákon se nevztahuje na poskytování informací (...), pokud zvláštní zákon upravuje jejich poskytování...“, to však na výše vyloženém stanovisku Nejvyššího správního soudu nic nemění, neboť jde jen o jinou formulaci téhož.

Tento právní názor lze rovněž opřít o rozsudek Nejvyššího správního soudu pod č. j. 9 Ans 7/2012-56, ve kterém se mimo jiné uvádí, že „Přesvědčení povinného subjektu o tom, že požadovaná informace nespadá pod režim zákona o svobodném přístupu k informacím, nezbavuje tento subjekt povinnosti vydat rozhodnutí o odmítnutí žádosti dle ustanovení § 15 odst. 1 informačního zákona podané v režimu tohoto zákona. Závěr o tom, že se jedná o informaci, jejíž poskytování upravuje zvláštní zákon (§ 2 odst. 3 informačního zákona), v sobě již zahrnuje věcné posouzení žádosti, jež musí být možné přezkoumat v odvolacím, případně v navazujícím soudním řízení“.

Spis příslušné spisové značky, jehož vybrané části žadatel požaduje zaslat, je tedy správním spisem vedeným v přestupkové věci, v níž žadatel vystupuje jako zmocněnec jmenované a na základě ustanovení § 38 správního řádu má tedy žadatel právo bezprostředně se seznámit s jeho obsahem a také právo na pořízení kopií listin z něj. O jeho právním zájmu v řízení ve věci, pro kterou byl spis založen, není pochyb. Přestože nahlížení do spisu slouží též k získávání informací, jeho podstata a podmínky jsou jiné než obecný přístup k informacím povinných subjektů. Toto právo svědčí pouze účastníkům konkrétních řízení a osobám s právním zájmem nebo jiným vážným důvodem na nahlížení do spisu. Obsahem tohoto práva je fyzický a v zásadě neomezený přístup k originálu správního spisu a s tím spojená možnost činit si výpisy a pořizovat kopie. Jeho podstatou je vztah „nahlížejíciho“ k věci, který odůvodňuje poskytnutí i takových informací, které by obecnou cestou musely být odepřeny. Takto konstruované právo rozšiřuje možnosti přístupu k informacím pro vybrané skupiny osob. Neupravuje (a tím méně pak omezuje) možnosti obecného poskytování informací podle zákona o svobodném přístupu k informacím. Vyjádřené stanovisko je v kontextu s rozsudkem Nejvyššího správního soudu ze dne 13.08.2008, č. j. 2 As 38/2007-78.

Ve světle výše uvedeného lze shrnout, že nahlížení do spisu obsaženo v ustanovení § 38 správního řádu lze podřadit pod pojem „zvláštní zákon“ ve smyslu ustanovení § 2 odst. 3 zákona o svobodném přístupu k informacím. V případě, kdy je požadováno zpřístupnění spisu, popřípadě poskytnutí kopie spisu nebo jeho části, je proto vyloučena aplikace zákona o svobodném přístupu k informacím, neboť tento postup je komplexně upraven ve správním řádu. Žádá-li tedy osoba o nahlédnutí do spisu, poskytnutí kopie spisu či části spisu, může tak činit pouze v režimu ustanovení § 38 správního řádu a aplikace zákona o svobodném přístupu k informacím je na základě ustanovení § 2 odst. 3 vyloučena. Pokud totiž soud

dovodil, že ustanovení § 38 správního řádu je natolik zvláštní procedurou a představuje komplexní právní úpravu postupu při poskytování informací, takže se zákon o svobodném přístupu k informacím neužije, pak stejný závěr musí platit bez ohledu na to, zda žadatel žádá všechny informace ze spisu nebo jen některé. Podle ustanovení § 38 odst. 4 správního řádu je totiž s právem nahlížet do spisu spojeno právo činit si výpisy a právo na to, aby správní orgán pořídil kopie spisu.

Přestože žadatel, který je současně účastníkem daného řízení v postavení zmocněnce, požaduje zaslání kopie vybraných částí přestupkového spisu, je nutno pro úplnost dodat, že institut nahlížení do spisu podle ustanovení § 38 správního řádu je třeba chápat jako speciální vůči poskytování informací podle zákona o svobodném přístupu k informacím, když judikatura Nejvyššího správního soudu opakovaně dovodila, že v případech, na něž dopadá výše uvedené ustanovení, nelze postupovat podle zákona o svobodném přístupu k informacím. Z rozsudků Nejvyššího správního soudu rovněž vyplývá, že právo na informace ze správního spisu náleží v plném a neomezeném rozsahu vždy účastníkům správního řízení a jejich zástupcům (nově též podpůrci), jiným osobám jen tehdy, prokážou-li právní zájem nebo jiný vážný důvod a nebude-li tím porušeno právo některého z účastníků, popřípadě dalších dotčených osob.

Jak je výše uvedeno, z ustanovení § 38 odst. 4 vyplývá, že s právem nahlížet do spisu je spojeno právo činit si výpisy a právo na to, aby správní orgán pořídil kopie spisu nebo jeho části. Toto ustanovení je tedy nutno chápat tak, že ten, komu správní orgán umožní nahlédnout do spisu, má právo, aby mu byla pořízena a vydána kopie celého spisu, včetně spisového přehledu a pokynů oprávněné úřední osoby. Rovněž má právo si ze spisu činit výpisy jeho částí, k čemuž mu správní úřad poskytne prostor. Nevyplývá však povinnost správního orgánu, aby pořízené kopie byly zaslány účastníku řízení cestou držitele poštovní licence nebo i elektronickou cestou. Ani Nejvyšší správní soud ve svých rozhodnutích nepřisvědčil povinnosti zasílat účastníkům řízení kopie spisů či jejich částí.

Podle správního řádu je nahlížení do spisu navíc úkonem, který podléhá zákonem přesně stanovenému procesu, přičemž právo nahlížet do spisu svědčí ve smyslu ustanovení § 38 odst. 1 až 3 správního řádu jen taxativně vyjmenovaným osobám, tudíž je nutné osobu do spisu nahlížející jednoznačně identifikovat a posoudit její právní zájem nebo jiný právní důvod. O provedení úkonu je povinnost sepsat protokol ve smyslu ustanovení § 18 odst. 1 správního řádu, přičemž správní orgán zaprotokoluje, které písemnosti byly v kopiích vydány.

Povinný subjekt tedy rozhodl tak, jak je uvedeno ve výroku tohoto rozhodnutí, a žádost odmítl ve smyslu ustanovení § 15 odst. 1 zákona o svobodném přístupu k informacím s tím, že zákon o svobodném přístupu k informacím se na poskytnutí informace požadované žadatelem nevztahuje, neboť poskytnutí informace v podobě kopie správního spisu nebo jeho vybrané části v tomto případě komplexně upravuje zvláštní právní předpis, konkrétně pak ustanovení § 38 správního řádu, a to s odkazem na vyluku upravenou v ustanovení § 2 odst. 3 zákona o svobodném přístupu k informacím.

Poučení:

Proti rozhodnutí lze podat podle ustanovení § 16 odst. 1 zákona o svobodném přístupu k informacím odvolání ve lhůtě 15 dnů ode dne oznámení tohoto rozhodnutí ke Krajskému úřadu Moravskoslezského kraje, a to prostřednictvím podání u povinného subjektu – Magistrátu města Ostravy, odboru dopravně správních činností. Patnáctidenní lhůta pro podání odvolání začíná plynout dnem následujícím po dni doručení písemnosti adresátovi, přičemž v případě, kdy adresát nebyl při doručení písemnosti zastížen, a písemnost byla uložena u doručovatele, se podle ustanovení § 24 odst. 1 správního řádu pokládá písemnost za doručenu desátým dnem od data uložení. V souladu s ustanovením § 85 odst. 1 správního řádu má včas podané odvolání odkladný účinek. Podle ustanovení § 82 odst. 2 musí mít podané odvolání

náležitosti uvedené v ustanovení § 37 odst. 2 správního řádu, tedy z něj musí být patrné, kdo odvolání činí, proti kterému rozhodnutí směřuje, v jakém rozsahu je napadáno a v čem je spatřován rozpor s právními předpisy.

Rozdělovník: 1 x
1 x spis

KOPIE ELEKTRONICKÉHO
DOKUMENTU

ZPRACOV.	DOSLO	C. DOPOR.
	01-09-2021	DS
UKL. ZNAK	PŘÍLOHY	POČET LISTU
257		
SK. ZN./LH.	C. J.	
315	494556	

Dobrý den,

tímto *potvrzuji doručení* rozhodnutí *Č. j.: SMO/487067/21/DSČ/ * a
současně proti němu *podávám odvolání *ke Krajskému úřadu Moravskoslezského
kraje, a to prostřednictvím povinného subjektu – Magistrátu města Ostravy.

*Odvolání proti rozhodnutí Č. j.: SMO/487067/21/DSČ/ * podle
ustanovení § 16 odst. 1 zákona o svobodném přístupu k informacím.

Odvolací důvody: Povinný subjekt neposkytl informace, jelikož mylně
dovodil, že se jedná o nahlédnutí do spisu podle § 38 odst. 2, Spr.ř., a
to i přes to, že *žadatel požadoval kopii pouze konkrétních částí spisu*.

Formulace žádosti o informace je jednoznačná, a sice, že žadatel
nepožaduje kopii celého spisu, ale pouze některých jeho částí.

Z rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 13. 12. 2012 č. j. 7 Ans
18/2012-23 totiž vyplývá, že pouze v případě, kdy žadatel požaduje kopii
celého správního spisu, je nutné postupovat dle ust. § 38 správního řádu
upravujícím nahlížení do spisu, *nikoliv však v případech, kdy žadatel
požaduje kopie pouze některých listin.*

Vzhledem k tomu, že mi povinný subjekt svým rozhodnutím *Č. j.:
SMO/416932/20/DSČ, ze dne 7. 8. 2020 i v minulosti informace ze
spisu odepřel poskytnout (resp. pouze některých částí spisu), a to ze
stejných důvodů jako nyní, proti čemuž jsem se dne 7. 8. 2020 odvolal a
nadřízený orgán napadené rozhodnutí zrušil svým rozhodnutím *Č. j.: MSK
104912/2020* ze dne 24. 8. 2020 s tím, že žadatel má právo na poskytnutí
požadovaných informací, *podávám stížnost* na recidivní chybný postup
povinného subjektu, který je v rozporu se zák. č. 500/2004 Sb., jelikož
tento nerespektuje základní zásady činnosti správních orgánů. V zákonné
lhůtě požaduji sdělení, jak byla má stížnost vyřešena a jaké kroky byly
provedeny pro to, aby se věcně podobná situace již neopakovala (a to
plošně, nikoliv pouze za situace, kdy bude žadatelem o informace v
podobě anonymizovaných kopií částí spisů konkrétní osoba).

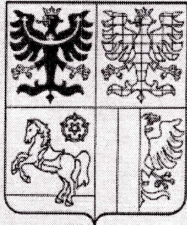
Trvám na poskytnutí požadovaných informací v souladu se zák. č. 106/1999
Sb. (jak ze zákona vyplývá, v anonymizované podobě).

Děkuji.

Dne 31.8.2021 14:05, Statutární město Ostrava napsal:

Dobrý den,
žádám o zpětné potvrzení doručení e-mailu na adresu

Děkuji za kladné vyřízení.

KRAJSKÝ ÚŘAD
MORAVSKOSLEZSKÝ KRAJ
Odbor dopravy
28. října 117, 702 18 Ostrava

DSČ 21 (91)

Čj.: MSK 112594/2021
Sp. zn.: DSH/20359/2021/
084.3 S5 N
Vyřizuje:
Telefon:
Fax:
E-mail: posta@msk.cz
Datum: 21. 9. 2021

Toto rozhodnutí nabylo právní moci
dne: 7. 10. 2021
-3-

Rozhodnutí

Krajský úřad Moravskosleského kraje, odbor dopravy (dále „krajský úřad“), v přenesené působnosti na základě § 67 odst. 1 písm. a) zák. č. 129/2000 Sb., o krajích, § 89 odst. 1 zák. č. 500/2004 Sb., správní řád, a § 16 zák. č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím (dále „zákon o informacích“), na základě odvolání (dále „žadatel“), přezkoumal rozhodnutí Magistrátu města Ostravy (dále „magistrát“) ze dne 30. 8. 2021, čj. SMO/487067/21/DSČ sp. zn. S-SMO/470416/21/DSČ, o odmítnutí žádosti o informace podle § 15 odst. 1 zákona o informacích, a rozhodl takto:

Podle § 90 odst. 5 správního řádu se odvolání **zamítá** a napadené rozhodnutí se **potvrzuje**.

Odůvodnění

Žadatel podal u magistrátu dne 21. 8. 2021 žádost o informaci podle zákona o informacích, přičemž žádal o informace ze spisu sp. zn. S-SMO/142790/20/DSČ, a to o kopii omluvenky svědka pprap. z ústního jednání dne 16. 6. 2012, včetně údaje, kdy byla úřadu doručena a kdy byla do spisu vložena, kopii omluvenky svědka pprap. z ústního jednání dne 2. 7. 2021, včetně údaje, kdy byla úřadu doručena a kdy byla do spisu vložena, a kopii usnesení o námitce podjatosti podané dne 19. 5. 2021.

Napadeným rozhodnutím magistrát žádosti o informaci odmítl.

V řádně a včas podaném odvolání žadatel namítá, že magistrát mylně dovodil, že se jedná o nahlédnutí do spisu podle § 38 odst. 2 správního řádu, přestože formuloval žádost jednoznačně tak, že požaduje kopii pouze konkrétních částí spisu, nikoli celého spisu. Odkazuje na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 13. 12. 2012, čj. 7 Ans 18/2012 – 23, s tím, že podle § 38 správního řádu je nutné postupovat pouze v případě, kdy žadatel požaduje kopii celého správního spisu, nikoli v případě, že požaduje kopie pouze některých listin. Poukazuje na rozhodnutí magistrátu ze dne 7. 8. 2020, čj. SMO/416932/20/DSČ, kterým mu bylo v minulosti odepřeno poskytnutí informací ze spisu, a navazující rozhodnutí krajského úřadu ze dne 24. 8. 2020, čj. MSK 104912/2020, kterým bylo prvostupňové rozhodnutí zrušeno se závěrem, že má

na poskytnutí požadovaných informací právo, s tím, že podává stížnost na chybný postup magistrátu, který nerespektuje základní zásady činnosti správních orgánů. Žádá o sdělení, jaké kroky byly učiněny, aby se podobná situace neopakovala. Na poskytnutí požadovaných informací trvá.

Krajský úřad přezkoumal soulad napadeného rozhodnutí, jakož i řízení, které mu předcházelo, s právními předpisy a dospěl k následujícím závěrům.

Krajský úřad konstatuje, že žadatel je zmocněncem účastníka řízení, vedeného magistrátem pod sp. zn. S-SMO/142790/20/DSC – jak vyplývá z plné moci ze dne 20. 10. 2020 a z usnesení o zastavení řízení ze dne 9. 7. 2021, čj. SMO/366878/21/DSC/ – je tedy osobou, která má podle § 38 odst. 1 správního řádu právo nahlížet do spisu, s čímž je spojeno právo činit si výpisy a právo na pořízení kopií spisu nebo jeho části, a to v neomezeném rozsahu a i po pravomocném skončení řízení.

Krajský úřad se ztotožňuje s názorem magistrátu, který vychází z judikatury Nejvyššího správního soudu, že právní úprava institutu nahlížení do spisu ve smyslu § 38 správního řádu je speciální vůči právní úpravě poskytování informací podle zákona o informacích, což se vztahuje také a především na situace, kdy osoba, které svědčí právo nahlížet do spisu (nejčastěji účastník řízení), žádá o poskytnutí informací z tohoto spisu prostřednictvím zákona o informacích. Tyto závěry lze nepochybně aplikovat i na zmocněnce účastníka řízení, který je rovněž osobou, které svědčí právo nahlížet do spisu, a to v plném rozsahu a i po skončení řízení.

Kromě magistrátem citovaného rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 13. 8. 2008, čj. 2 As 38/2007 – 78, lze dále odkázat např. na rozsudek téhož soudu ze dne 13. 12. 2012, čj. 7 Ans 18/2012 – 23; nebo na relativně nedávný rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 18. 1. 2017, čj. 3 As 193/2014 – 37, v němž se uvádí: *„Zdejší soud pro úplnost dodává, že se k problematice poskytování informací o probíhajícím nebo skončeném správním řízení konstantně staví tak, že institut nahlížení do spisu podle § 38 správního řádu, respektive podle § 23 dříve účinného zákona č. 71/1967 Sb., o správním řízení (správní řád), ve znění pozdějších předpisů (dále též jen „správní řád z roku 1967“), je třeba chápat jako speciální vůči poskytování informací podle informačního zákona. Proto opakovaně vyslovil, že v případech, na něž dopadají naposledy citovaná ustanovení, nelze postupovat podle informačního zákona (viz rozsudky ze dne 27. 1. 2004, č. j. 5 A 158/2001 - 100, a ze dne 13. 8. 2008, č. j. 2 As 38/2007 - 78). Z těchto rozsudků vyplývá, že právo na informace ze správního spisu náleží v plném a neomezeném rozsahu vždy účastníkům správního řízení a jejich zástupcům (a nově též podpůrci podle § 45 an. zákona č. 89/2012 Sb., občanského zákoníku); jiným osobám jen tehdy, prokážou-li právní zájem nebo jiný vážný důvod a nebude-li tím porušeno právo některého z účastníků, popřípadě dalších dotčených osob. Nespadá-li daná osoba pod definici upravenou v § 38 odst. 1 a 2 správního řádu (respektive § 23 odst. 1 a 2 správního řádu z roku 1967), může sice žádat o informaci, která je součástí správního spisu, podle informačního zákona, avšak tímto způsobem jí bude poskytnuta jen taková informace, o kterou sama požádá; široce vymezené právo na přístup k celému správnímu spisu se zde neuplatní (více viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 11. 8. 2009, č. j. 1 As 51/2009 - 106). Rozhodovací praxe zdejšího soudu sice zaznamenala v průběhu času jistý vývoj, který úzce souvisí se změnami, kterými informační zákon prošel (jmenovitě jeho § 14; viz například stěžovatelem odkazovaný rozsudek dne 11. 8. 2009, č. j. 1 As 51/2009 - 106), pokud se však zdejší soud v některých případech od výše popsaného ustáleného názoru na vztah informačního zákona a § 38 správního řádu částečně odklonil, jednalo se o případy zcela výjimečné, ojedinělé a především opřené o specifické skutkové pozadí takové věci. (podtržení doplnil krajský úřad)*

Pokud jde o rozsudek Nejvyššího správního soudu čj. 7 Ans 18/2012 – 23, na který žadatel v žádosti odkazuje, již v tomto rozsudku soud uvedl: „Otázkou, zda lze prostřednictvím zákona o svobodném přístupu k informacím nahlížet do správního spisu, se již Nejvyšší správní soud zabýval. V rozsudcích ze dne 13. 8. 2008, č. j. 2 As 38/2007 - 78, a ze dne 27. 1. 2004, č. j. 5 A 158/2001 - 100, dostupné na www.nssoud.cz, dospěl k závěru, že nahlížení účastníka řízení do spisu podle ust. § 38 správního řádu je natolik komplexně upraveným specifickým postupem poskytování informací, že je nutno je aplikovat právě v případě, požaduje-li žadatel kompletní správní spis. V ust. § 38 správního řádu je upraven jak okruh osob, jímž takové právo svědčí (odst. 1, 2), tak práva spojená s nahlížením do spisu (odst. 4), postup v situacích, kdy je nahlížení do spisu odepřeno (odst. 5), postup ve zvláštních případech (odst. 3, podle něhož se postupuje, požádají-li o „nahlížení“ do spisu osoby nevidomé), i postup v situacích, kdy část spisu poskytnuta být nesmí (odst. 6). Rozhodnutí, jímž je vysloveno, že se nepovoluje nahlížet do správního spisu (odst. 5), je přezkoumatelné ve správním soudnictví (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 31. 3. 2005, č. j. 5 A 12/2002 - 91, dostupný na www.nssoud.cz). Nahlížení do spisu je tedy zvláštním institutem vůči obecné úpravě poskytování informací, a proto se v tomto případě zákon o svobodném poskytování informací nepoužije, když podle jeho ust. § 2 odst. 3 se tento zákon mimo jiné nevztahuje na poskytování informací podle zvláštního právního předpisu.“ Závěry tohoto rozsudku tedy zcela korespondují s judikaturou výše uvedenou, nicméně žadatel jej poněkud dezinterpretuje. Vzhledem k tomu, že v případě rozsudkem řešeném žadatel požadoval kopie všech listin spisu, vyjadřoval se soud k tomuto konkrétnímu případu (srov. formulaci „právě v případě, požaduje-li žadatel kompletní správní spis“), z čehož však nijak nevyplývá, že shodný postup by neměl být použit i v případě, kdy žadatel požaduje pouze část spisu (*argumentum a maiori ad minus*).

Pokud jde o rozhodnutí magistrátu a krajského úřadu z roku 2020, na která žadatel poukazuje, pak krajský úřad konstatuje, že v řízení o oné žádosti byla řešena odlišná situace: žadatel (stejný jako v nyní projednávané věci) požadoval informace ze spisu za situace, kdy nebyl účastníkem řízení ani zmocněncem účastníka, ani osobou, která prokazovala právní zájem na nahlížení do spisu. Výše uvedené judikatorní závěry o specialitě ustanovení § 38 správního řádu vůči zákonu o informacích tedy nebylo možné použít a žadatelé byly poskytnuty požadované informace v anonymizované podobě. U žádosti, která je nyní předmětem řízení, je však situace odlišná, jak je výše uvedeno, neboť žadatel je osobou, které svědčí právo nahlížet do spisu. Magistrát tedy nijak nepochybil, když rozhodl odlišně než v předchozí věci, na kterou žadatel poukazuje, a to z důvodu skutkových odlišností případu. Pokud žadatel formuluje svou námitku jako stížnost, konstatuje krajský úřad, že stížnost na postup při vyřizování žádosti o informace lze podat pouze z důvodů vyjmenovaných v § 16a odst. 1 cit. zák., přičemž žádný z důvodů uvedených v tomto ustanovení není v dané věci naplněn a sám žadatel konkrétní důvod neuvádí. Pokud žadatel hodlal podat stížnost podle § 175 odst. 1 správního řádu, pak podle tohoto ustanovení lze stížnost podat pouze tehdy, neposkytuje-li tento zákon jiný prostředek ochrany. Tímto jiným prostředkem je v dané věci právě odvolání (§ 20 odst. 4 písm. b) zákona o informacích ve spojení s § 81 odst. 1 správního řádu), které žadatel řádně podal. Krajský úřad se proto s touto námitkou vypořádal v rámci odvolacího řízení, přičemž žádné pochybení v postupu magistrátu neshledal, a to ani z hlediska respektování základních zásad správních orgánů. Vzhledem k uvedenému nebudou v tomto směru činěny žádné kroky k nápravě.

Krajský úřad uzavírá, že zákon o informacích se na poskytnutí informace požadované žadatelem nevztahuje, neboť poskytnutí informace v podobě kopie správního spisu komplexně upravuje zvláštní zákon, konkrétně § 38 správního řádu. Magistrát tedy postupoval správně, pokud požadovanou informaci žadatelé neposkytl a žádost odmítl s odkazem na vyluku upravenou v § 2 odst. 3 zákona o informacích. S ohledem na shora uvedené krajský úřad odvolání zamítl a napadené rozhodnutí potvrdil.

Poučení

Proti tomuto rozhodnutí se nelze dále odvolat (~~§ 91 odst. 1~~ správního řádu).

Rozdělovník

- 1. Účastníci řízení:
- 2. Na vědomí:

Magistrát města Ostravy

